

toho nesmí k místnostem těm úřad přihlížeti ani jako k jinému bytu ve smyslu § 8 č. 1. Opačný názor vedl by ke konsekvenci, že by majiteli 2 bytů přes to, že za jeden z nich zřídil byt náhradní, mohl býti zabrán druhý byt, náhradním bytem nekrytý, tak, jako kdyby byl vůbec náhrady neopatřil. Pak by však minulo se s cílem ustanovení § 9, jehož účelem jest, aby ti, kdo náhradní byty opatří, sprostěni byli následků, jimž dle § 8 jsou vydáni.

Jest tedy nezákonným, že úřad k uvedené námitce vůbec nepřihlížel.

Měl-li snad úřad na mysli okolnost, že k bytu stěžovatelovu ve Vokovicích kromě těchto 2 místností patří ještě další 2 pokoje, pak měl dříve, než je uznal za místnosti sloužící bytové potřebě stěžovatelově, vyšetřit, zda odpovídá pravdě tvrzení stěžovatele, že tomu tak není, nýbrž že slouží 1 místnost k uložení nábytku z ostatních místností v domě stěžovatelově ve Vokovicích se nalézajících a pronajatých, a druhá k uložení cenné knihovny. V tom, že se tak nestalo, spočívá vada řízení. — — —

Č. 861.

Administrativní řízení: Rozhodnutí vydané nepříslušným úřadem zůstane zmatečným i když bylo v instanční cestě potvrzeno úřadem, který dle zákona sám byl k vydání jeho povolán.

(Nález ze dne 28. května 1921 č. 6126.)

Věc: Obec Zdeslavy (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze (zast. min. konc. Dřem R. Stránským) stran zabrání budovy bývalé německé školy ve Zdeslavě pro českou školu obecnou.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Předseda zemské školní rady v Praze zřídil rozhodnutím ze dne — v obci Zdeslavě podle zákona ze dne 3. dubna 1919 č. 189 sb. z. a n. jednotřídní obecnou školu veřejnou s českým jazykem vyučovacím. Rozhodnutím ze dne — vyslovila pak zemská školní rada v dohodě se zemskou politickou správou, že zabírá budovu německé obecné školy v Zdeslavě, která byla uprázdněna zrušením této školy v prosinci 1919, podle § 7 zákona ze dne 3. dubna 1919 i s příslušenstvím nuceným nájmem za tím účelem, aby v budově té umístěna byla veřejná česká škola národní a byt jejího správce.

Odvolání proti tomu podané bylo naříkaným rozhodnutím v dohodě s ministerstvem vnitra zamítnuto jako neodůvodněné a zřízení nuceného nájmu podle § 7 zákona ze dne 3. dubna 1919 č. 189 potvrzeno. — — —

Nejvyšší správní soud shledal stížnost důvodnou. Stěžující si obec jest jako majitelka zmíněné školní budovy dle § 7 zákona ze dne 3. dubna 1919 ovšem povinna realitu tuto pro účely školní přenechat, avšak jen pro takové školy, které odpovídají zmíněnému zákonu, byly zřízeny povoláním k tomu úřadem, jestliže též zábor byl kompetentním úřadem vysloven.

Poněvadž se zde jednalo o školu zřízenou jen pro 17 dětí české národnosti, a ke zřízení takové školy bylo dle § 5 zák. ze dne 3. dubna 1919 povoláno ministerstvo školství a národní osvěty, smělo jenom toto ministerstvo ve shodě s ministerstvem vnitra dle § 7 citovaného zákona platného v době, kdy zabrání bylo vysloveno, zabratí místnosti pro školu nuceným nájmem.

Dotyčný výrok zemské školní rady vydán byl tudíž úřadem k tomu nepříslušným a byl proto zmatečný. Vada tato nemohla býti odstraněna tím, že jmenované ministerstvo zamítlo odvolání proti rozhodnutí předsedy zemské školní rady, neboť postavení úřadu jako stolice odvolací jest jiné než postavení úřadu, když z vlastní iniciativy má opatření nějaké učiniti.

Jest tudíž proto řízení vadné, že zabrání nuceným nájmem vysloveno bylo úřadem, který v době zabrání nebyl k tomu povolán, pro školu zřízenou od nepříslušného úředního orgánu.

Slušelo tedy naříkané rozhodnutí dle § 6 zák. o správ. soudě zrušiti, aniž bylo třeba zabývati se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 862.

Pozemková reforma: * Rozhodne-li pozemkový úřad sám o přidělu půdy do zatímního vnuceného pachtu (§ 63 zák. přiděl.) a uloží okresní správě politické provedení tohoto rozhodnutí, okresní správa pol. pak učiní dle jeho příkazu rozhodnutí, jež sama označí za nenaříkatelné, jest ke stížnosti na nejvyšší spr. soud podané do rozhodnutí okr. spr. pol. zrušiti je dle § 6 zák. o spr. soudě.

(Nález ze dne 30. května 1921 č. 1109.)

Věc: Antonín B. v L. proti okresní správě politické v Kutné Hoře stran přidělu půdy do prozatímního pachtu.

Výrok: Naříkaná rozhodnutí se zrušují pro vady řízení.

Důvody: Ode dvora L. náležejícího K. T. bylo výměrem okresní správy politické v Kutné Hoře z — přiděleno dle § 63 zák. přiděl. do drobného zatímního pachtu 29 žadatelům celkem okolo 11 ha půdy. Dodatečným žádostem Jana H. a Františky S. státní pozemkový úřad v Praze bez dalšího řízení vyhověl a uložil okresní správě politické v Kutné Hoře výnosy ze dne — a —, aby jim přidělila každému 2 míry orné půdy ode dvora L.

Na to vydala okresní správa politická výměry ze dne — a — mající toto znění:

»Pan Antonín B., nájemce dvora v L. Podle ustanovení § 63 zákona ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n. zabírá se ode dvora L. pro přiděl půdy do prozatímního drobného pachtu 0.40 ha pro Jana H. resp. Františku S. z obce M. Do tohoto opatření nelze si stěžovati.«

Antonín B. podal na toto rozhodnutí stížnost u nejvyššího správního soudu řízenou proti okresní správě politické v Hoře Kutné, v níž vytýká